

РИТАМ ШКОЛЕ

Часопис Основне школе "Свети Сава" Велика Плана

БРОЈ 2 ЈУН 2017.

тема броја:

**ДРУЖИМО СЕ
БЕЗ НАСИЉА**

Марија Панов, ученица VII/5 освојила је 3. место на републичком такмичењу из историје.

Драги читаоци, пред вама је други број часописа Ритам школе у којем ученици наше школе имају довољно простора за своје истраживање да кроз образовне и забавне садржаје промовишу право на мишљење, солидарност и одговорност према себи и другима. Рад на часопису даје ученицима могућност да изразе своје мишљење, истражују занимљиве теме и одговорно стоје иза својих ставова. Основни циљ часописа је информисање ученика о активностима које се реализују током године, а било их је много. Последњих година наша школа доживела је пуну афирмацију. Желимо да постанемо модерна школа која ће понудити квалитетно образовање, школа у којој ће се неговати дух толеранције.

Директорка школе Марија Савић

Јана Радојковић, ученица VIII/2 освојила је 3. место на републичкој смотри рецитатора

У априлу је у Библиотеци „Радоје Домановић“ одржана манифестација „Читалачка значка“ на којој су учествовали ученици наше школе. Ђаци су показали вољу и знатижељу да завире изван оквира предвиђене школске лектире.

Поред локалне самоуправе, учешће у опремању школских простора узели су и донатори. Један од значајнијих је свакако и породица Милатовић која је обезбедила средства за опремање једне учионице.

ДОБРОВОЉНЕ РАДНЕ СУБОТЕ

Отпочели смо са реализацијом идеје о добровољним радним суботама

На једној од седница Наставничког већа, директорка наше школе изнела је предлог да се ван редовне наставе, сваке последње суботе у месецу држе допунски и додатни часови којима би ученици добровољно присуствовали. Овај предлог је наишао на одобравање читавог наставничког колектива.

Од октобра ове школске године организована је настава за децу која желе да побољшају своје знање из области матерњег и страног језика, као и за ученике из разредне наставе. Већ прве такве радне суботе изненадио је број ученика који су имали воље да дођу у школу иако нису били у обавези. Тако су учитељи, наставници енглеског, немачког и српског језика у врло конструктивној атмосфери помогли ученицима да реше своје недоумице у вези са одређеним градивом.

Верујемо да ће после овога дечја добра воља бити још снажнија.

САЈАМ НАУКЕ

И ове школске године одржан је сајам науке

18. новембра у нашој школи је одржан сајам науке. Ученици и наставници су се потрудили да нам још једном приближе науку на леп и атрактиван начин, па смо заједно са гостима из вртића и других школа уживали у преко педесет штандова са различитим огледима из физике, хемије, биологије и географије. Да поменемо само неке: чамац на алкохол, плес сувог грожђа, одакле долази звук, подводна фонтана, вулкан у ерупцији, свећа која гори у води, црвени купус као индикатор киселости, детерминисање четинара из околине школе, повезивање фосила са старошћу одређених слојева земљишта и многи други.

Ове године у гостима нам је био и Природњачки центар из Свилајнца који је својим макетама диносауруса успео да нас привидно врати у време када су ове грандиозне животиње ходале нашом планетом.

Овај догађај полако постаје традиција у нашој школи. Захваљујемо свим учесницима и са нестрпљењем очекујемо госте и следеће школске године, са новим идејама и огледима.

НОВОГОДИШЊА ПРИРЕДБА

Поводом новогодишњих празника одржана је приредба за наше будуће ђаке

У вртићу „Дечје царство“ је 27.12.2016. године одржана приредба за предшколце у којој је учествовала млађа постава драмске секције наше школе са драмским комадом „ Две новогодишње јелке“, као и хор са песмом „ Нова година куца на вратима“.

Такође, у Дому културе „Масука“ је 30. децембра изведена приредба „Срећна Нова година!“. У припремању приредбе учествовали су ученици нижих разреда у оквиру секција. Рецитаторска секција коју је водила Данијела Зеленика ; Драмска секција - Виолета Петровић и Славица Милетић; Ритмичку секцију су припремале Тамара Арсић и Драгана Донић и хор -Милена Живановић и Бојана Станојловић. Приредбу су пропратили и локални медији.

Славица Милетић, професор разредне наставе

ОСМОМАРТОВСКА ПРИРЕДБА

У Дому културе у Великој Плани изведена је приредба „ Мама за празник“. У припремању приредбе учествовали су ученици нижих разреда у оквиру секција. Рецитаторска секција коју су водиле Данијела Зеленика; Драмска секција- Виолета Петровић и Славица Милетић; Ритмичку секцију су припремале Тамара Арсић и Драгана Донић и хор Милена Живановић и Бојана Станојловић.

ПРОСЛАВА САВИНДАНА

Свечано смо прославили школску славу и обележили Дан школе

Савиндан је празник који се обележава у свим школама наше земље. Наша школа поред тога што 27. јануара прославља овог свеца, уједно прославља и Дан школе. Зато је то посебан дан за нас.

Као и сваке године Дан школе обично буде пропраћен разним активностима. У Дому културе скоро да је постала традиционална изложба ликовних радова ученика наше школе, заједничком сечењу колача радују се и ђаци и запослени, а сви највише ишчекујемо приредбу која се одржава сваке године у Центру за културу. И ове године ученици су са својим учитељима и наставницима спремили разноврстан програм у којем су уживали сви присутни.

Чланови драмске и рецитаторске секције, хор и остали учесници потрудили су се да на што бољи начин представе своју школу, а у томе су свакако успели судећи по добијеном аплаузу.

ЧАЈАНКА У НАШОЈ ШКОЛИ

Наши млади рецитатори су угостили своје вршњаке уз чај и поезију

Поводом обележавања Светског дана поезије у школи је организована „Чајанка“. Овом догађају су присуствовали ученици рецитаторске секције нижих разреда наше школе, као и чланови рецитаторске секције нижих разреда ОШ „Вук Караџић“ из Крњева и ОШ „Карађорђе“.

Гост нам је био глумац и редитељ Стеван Јовановић који је са ученицима разговарао о поезији и стиховима. Ученици су рецитовали песме и сви заједно уживали уз чај, питу са јабукама и стихове.

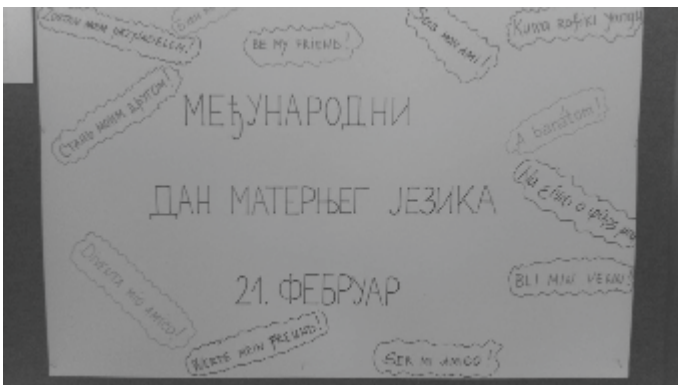
Данијела Зеленика

ДАН МАТЕРЊЕГ ЈЕЗИКА

Ученици наше школе припремили су за своје вршњаке предавање о развоју српског језика

Међународни дан матерњег језика обележен је и у нашој школи. Овај дан се прославља још од 2000. године. Организација која га је установила јесте УНЕСКО. То је организација која се бави питањима науке, образовања и културе. УНЕСКО настоји да очува културно наслеђе човечанства. Језици такође спадају у културно наслеђе. Стога их треба штитити, неговати и унапређивати па зато 21. фебруара славимо ову лингвистичку шароликост. Сваки језик представља огромну ризницу знања. Историја једне нације огледа се у њеном језику. Путем језика се такође преносе искуства и традиције. Из тог разлога је матерњи језик саставни део сваког националног идентитета. Када се један језик угаси, губи се много више од речи. Људи треба да схвате прави значај језика и треба да размисле на који начин могу допринети његовом очувању.

Наши ученици су поводом обележавања овог дана, у сарадњи са својим наставницима српског језика, припремили предавање у оквиру којег је стављен акценат на развој српског језика кроз историју, најзначајнији средњовековни споменик Мирослављево јеванђеље и на, наравно, незаобилазни значај рада Вука Стефановића Караџића. Ученицима и наставницима који су присуствовали предавању подељене су и картице на којима су биле исписане најчешће грешке са којима се суочавамо у писању и говору поред којих су били дати правилни примери.

МОЈ МАТЕРЊИ ЈЕЗИК

Мама! То је прва реч коју сам изговорила. Нико ме није томе учио. На ком језику је то речено? На оном којим сви око мене говоре. На мом матерњем језику.

Мој матерњи језик је српски језик. Мени најлепши и најдражи. Прве речи, прва слова која сам научила била су на српском језику. Од маме сам научила како се свака ствар на коју бих прстом показала каже на српском језику. Тако сам научила име, назив за сваку ствар и свако биће. Тим језиком говорим, пишем, мислим, сањам. Зато је он мој матерњи језик.

У другим земљама људи имају свој матерњи језик. Наравно, да бисмо се споразумевали са њима, морамо научити или ми њихов или они наш матерњи језик. Обично се каже да колико језика знаш, толико вредиш. Лакше би било када бисмо сви говорили једним језиком. Међутим, и историчари кажу да је матерњи језик обележје народа. Српски језик је обележје мог народа, јер по њему се у свету препознајемо.

Вук Караџић је реформисао нашу азбуку тако да сваком слову одговара један глас па сада сви пишемо као што говоримо, а читамо као што је написано. У некој литератури сам прочитала да се славном немачком писцу Гетеу толико свидела „Хасанагиница“ да је због ње научио српски језик. Та чињеница ме је подстакла да још више заволим свој матерњи језик. Да га сматрам најлепшим. Зато ми све чешће сметају речи које кваре мој матерњи језик.

Из тог разлога овај састав ћу завршити предлогом да при сусрету или расстанку једни друге поздравимо са нашим „Здраво!“ или „Збогом!“ уместо „Тао!“, да те стране речи користимо што мање, јер наше речи много лепше звуче, а на тај начин ћемо и очувати наш лепо матерњи језик.

Стефана Ковачевић VII/2

УГЛЕДНИ ЧАСОВИ У НАШОЈ ШКОЛИ

УГЛЕДНИ ЧАС ЕНГЛЕСКОГ ЈЕЗИКА

У среду 22.марта 2017. године одржала сам угледни час у одељењу VI/3. Назив наставне јединице је био "The English Monarchy", а циљ часа је био да се ученици на један забаван начин упознају са садашњим представницима енглеске монархије и њиховом улогом у енглеском друштву. Активности су биле засноване на индивидуалном и групном раду.

На часу сам користила фотографије садашњих чланова енглеске краљевске куће као и фотографије грађевина у којима они живе. Ученици су своју пажњу прво усмеравали на оно што виде па тек на оно што чују. Дакле слике је требало да послуже као подсетник, на крају часа, онога што су научили. Фотографије су изазвале њихове спонтане реакције као што су смех, поједине коментаре као и дивљење ентеријерима и екстеријерима краљевских резиденција.

Ученицима сам постављала питања која су их подстицала на критичко размишљање, али су само најхрабрији желели да поделе своја размишљања са другима. С обзиром на то да ученици воле игре и надметања, искористила сам ту активност како бих са ученицима на занимљив начин провежбала оно што су научили на часу. Најзанимљивији део часа за ученике је био када сам приказала како су се корисници интернета нашалили са одећом енглеске краљице. Овом активношћу сам направила једну опуштenu атмосферу и приближила наставни садржај ученицима користећи модерну технологију.

Ученици су заиста уживали у часу, а оно што је мени било јако битно је то да су они били опуштени, насмејани и ношени таквом атмосфером запамтили су више него на традиционалним часовима.

Маја Милинковић, наставник енглеског језика

УГЛЕДНИ ЧАС ТЕХНИЧКОГ ОБРАЗОВАЊА

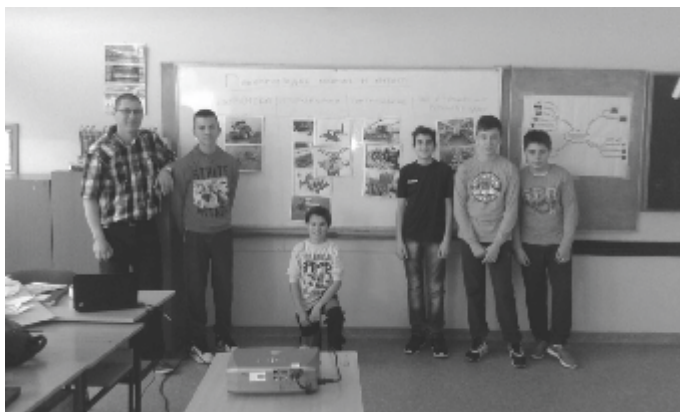
24. марта одржан је угледни час у одељењу VI/1 на коме су се ученици на занимљив начин и кроз игру упознали са наставном јединицом „Пољопривредне машине и уређаји“.

Ученици су у уводном делу часа учествовали у игри асоцијације у којој су погађали термине из области пољопривреде. У главном делу часа започета је игра у којој је наставник задавао појам и добацавањем лоптице бирао ученика који, када ухвати лоптицу, треба да каже све што зна о задатом појму. Потом су ученици заменили улогу са наставником и сами бирали ученика који одговара.

Наставник је затим показао фотографије машина које су ученици као појмове задавали једни другима и исте лепио на табли, тако што их је сврставао у одређене групе. На крају је наставник показао мапу на којој се прегледно и јасно види класификација пољопривредних машина и уређаја.

Деца су била заинтересована за рад и врло су активно учествовала у обради јединице. Многи ученици су након часа изразили жељу да се модел оваквог часа чешће употребљава у настави, јер тако кроз забаву лакше усвајају градиво.

Милош Велимировић, наставник техничког образовања

УСПЕСИ НАШИХ СПОРТИСТА

Ни ове године нису изостали успеси наших спортиста

У току ове школске године наши спортисти су постигли одличне резултате на свим нивоима такмичења. Наведимо неке од њих.

СТОНИ ТЕНИС

Наши стонотенисери су и ове године освојили прво место на општинском и окружном такмичењу, а ученик осмог разреда Ђорђе Павловић освојио је друго место на републичком такмичењу.

КОШАРКА

Мушка и женска кошаркашка екипа освојиле су прво место на општинском такмичењу, док су на окружном заузеле треће место.

ОДБОЈКА

На општинском такмичењу девојчице су заузеле прво место, а дечаци друго, док су на окружном такмичењу девојчице освојиле друго место.

ФУДБАЛ

Обе екипе, женска и мушка, освојиле су прво место на општинском такмичењу и друго место на окружном такмичењу.

РУКОМЕТ

На општинском нивоу прво место припада и женској и мушкој екипи наше школе, док су на окружном такмичењу одржаном у Смедереву, обе ове екипе заузеле друго место.

КАРАТЕ

Ове године су учешће на републичком школском такмичењу узеле наше ученице Анђелија Милосављевић (II/2) и Исидора Аритонович (III/3)

Мушка екипа у малом фудбалу

Женска екипа у малом фудбалу

Мушка рукометна екипа

Женска одбојкашка екипа

Марко Бешикић

ЛИКОВНИ РАДОВИ

Милена Милетић

Софија Старчевић

Сара Манојловић
и Марија Марковић

Теодора Марисављевић

Сања Сувајац и Сања Шмигић

Кристина Петковић

Марина Трпески

Анђела Пејић

Јована Јеремић

Ленка Чолић и Марија Николић

Јана Перић

Марија Панов

Јована Стојановић

ВРШЊАЧКО НАСИЉЕ

Разговарајмо о свему и на време - спречимо сваки облик насиља

Разоткривање митова о насилништву

1. Насилништво је само задиркивање?

Одговор: НЕ

Насилништво је много више од задиркивања. Док неки насилници задиркују, остали се служе физичким насиљем, застрашивањем или другим тактикама. Задиркивање понекад може бити забавно док насилништво увек боли.

2. Неки људи заслужују да их неко малтретира?

Одговор: НЕ

Нико не заслужује малтретирање. Нико не жели да га киње. Већина насилника задиркује оне који су на неки начин другачији. Разлике не би смеле да буду разлог за насилништво.

3. Само дечаки могу бити насилници?

Одговор: НЕ

Изгледа да су већина насилника дечаки, али и девојчице могу бити насилници.

4. Они који се жале на насилнике су мамине мазе?

Одговор: НЕ

Они који се жале на насилнике бране своје право да не буду малтретирани. За њих се може рећи да су зрелији него насилници.

5. Насилништво је саставни део одрастања?

Одговор: НЕ

Трпети задиркивање, зачикивање, малтретирање, претње, узнемиравање, вређање, повређивање и злостављање није нормално. Ако мислите да је нормално, мање су шансе да ћете нешто рећи или учинити поводом тога, што насилницима даје зелено светло да наставе с насилништвом.

6. Насилници ће одустати ако их будете игнорисали?

Одговор: ДА и НЕ

Неки насилници ће можда одустати. Али други ће се разљутити и наставити са малтретирањем, док не виде реакцију. То је оно што желе.

7. Насилници не поштују себе. То може бити разлог што малтретирају друге људе?

Одговор: НЕ

Неки насилници себе поштују. Сасвим су задовољни собом, а то што малтретирају друге им помаже да буду још задовољнији. У већини случајева насилништво нема везе са самопоштовањем. Везано је за поседовањем моћи над другима.

8. Дете које се пожали старијима да га неко малтретира је тужибаба?

Одговор: НЕ

Дете које има проблема треба да се пожали неком старијем. Исто то треба да учини ако примети да неко други има проблема због малтретирања?

9. Са насилницима се треба тући или им узвраћати истом мером.

Одговор: НЕ

Ако се потучете са насилником, можда ћете се повредити (и повредити неког другог). Можда ћете упасти у невољу због туче.

Ако покушате да се осветите, понашате се исто као и насилник. А насилник може поново насрнути на вас да би вам се осветио. И једно и друго ствар чини још гором.

10. Људи које неко малтретира могу да се осећају повређено, али то брзо преболе?

Одговор: НЕ

Насилништво оставља дуготрајне последице. Нека деца напусте школу због насилништва. Нека постану толико тужна, очајна, преплашена и не виде излаз из ситуације, па помисле на самоубиство. Многи одрасли људи памте како су их малтретирани док су били деца. Људи не могу лако да превазиђу тај проблем.

Ако желите да зауставите насилништво можете:

-да одбијете да учествујете у њему

-да одбијете да га посматрате

-да кажете шта мислите ("Немој тако да се понашаш према њему. То није лепо." "Немој да говориш такве речи." "Немој да га вређаш." "Одмах идем да кажем наставнику.")

-да пријавите сваки случај насилништва за који знате и којем сте

присутствовали

-да станете на страну особе коју неко малтретира и са другим ђацима се окупите око ње или је позовете да се прикључи вашој групи (у групи је свако безбеднији)

-да се спријатељите са особом коју неко малтретира

-да се потрудите да у своје друштво укључите ученике који су обично изостављени или одбачени

-да покушате да збуните насилника како би престао са насилништвом

Како избећи насилништво?

Ако видите насилника док идете ходником, покушајте да га не гледате у очи.

Држите се од њега што даље можете. Пробајте да ходате тако да други буду између вас. Ако је могуће, окрените се и крените у другом смеру.

Крећите се у групама. У дворишту се држите у близини својих пријатеља.

Саставите списак места на којима се не осећате безбедно. Планирајте да се држите подаље од тих места. Ако то није могуће, водите рачуна о томе да на њих никад не идете сами. То би могло да подразумева промену пута до школе, избегавање појединих делова дворишта или употребу заједничких просторија и тоалета искључиво у присуству других.

Ако приметите да насилник иде према вама, смирено али брзо крените у супротном смеру.

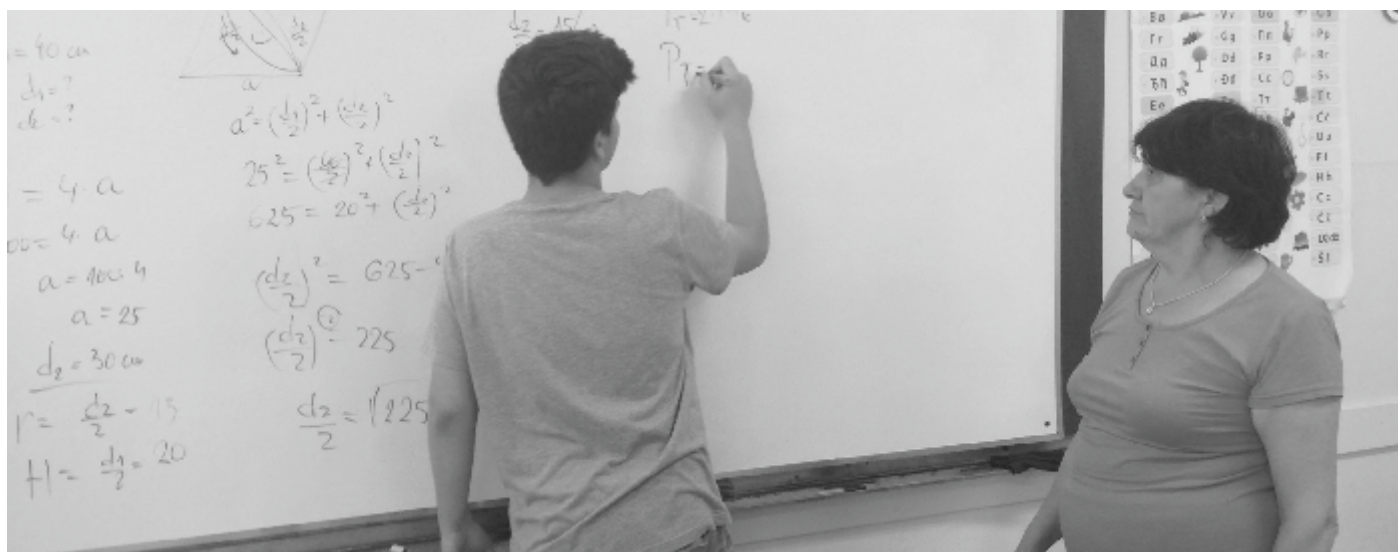
Држите се подаље од свакога због кога се осећате неугодно, неспокојно, забринуто или нервозно.

Када сте на јавном месту, немојте гледати у земљу. Гледајте око себе да бисте видели ко је све ту.

Увек реците другу у кога имате поверења или некој одраслој особи куда идете.

НАЈВИШЕ ВОЛИМ РАД СА ДЕЦОМ

Интервју са Славицом Раденковић, наставницом математике

Када сте приметили да имате дара за математику?

Приметила сам још у основној школи.

Колико година радите у школи?

32 године.

Да ли се нека генерација издвојила по успесима?

Имала сам пуно успешних генерација, али се издвојила генерација 82.

Какве Вас грешке ученика највише разочарају?

Највише ме нервира кад после месец дана понављања направи катастрофалну грешку попут оне „три на квадрат је шест“.

Који највећи успех је остварио неки Ваш ученик?

Ова генерација ми је била изузетно успешна. Давид Стојменов је заузео 3. место на републичком такмичењу из математике.

Колико Вам добро познавање математике помаже у свакодневном животу?

Пуно, јер је математика веома повезана са логиком. То што добро познајем математику значи да брзо и лако закључујем. То се трудим да пренесем и на ђаке.

Шта највише волите у вези са својим послом?

Највише волим рад са децом. Највише ме радује кад видим да су нешто научили.

Које су добре, а које лоше стране наставничког позива?

Добра страна је рад са децом, а лоша што морамо некад да се сукобимо са лошим понашањем и недисциплином. Што се тиче математике, ја сам на добитку јер су деца код мене мирнија него на осталим часовима.

Често чујемо да су долазеће генерације лошије од претходних. Да ли је то и Ваш утисак?

То све зависи од генерације, али углавном деца мање слушају.

Колико се променио положај наставника у односу на време са почетка Ваше каријере?

Када сам ја почела да радим поставила сам се исто као и сада, као њихов наставник, никако као њихов друг.

Шта је најбитније да би настава била квалитетна?

Квалитетнија настава би била да имамо мало опремљеније кабинете и више средстава, али ја сам задовољна својим ђацима и у оваквим условима.

Да ли се радујете пензији или ћете бити тужни што више нећете подучавати ђаке?

Радујем се пензији, не због деце, него само због буке у ходнику. На часу је другачија атмосфера, ја сам ту доминантна. Страшно ми смета бука. Надам се да ће ми бити лакше следеће година, јер сам ослобођена старешинства, па нећу имати обавеза са тим. Имам још три године до пензије.

Који савет бисте упутили осмацима када је у питању полагање завршног испита?

Сигурно ће бити више геометрије, то и они знају. Траба пажљивије да читају, да обавезно прво пређу обичном, па онда хемијском оловком. Да се концентришу, понове обрасце.

Желим им пуно среће.

ПРЕД НОВО ЛЕТО

У школи пред годину нову
Све носи свечану игру
Деца из учионице наше
Оките је у боје најлепше.

Уз музику у ритму
Њишу се деца
Све је ватрено од игре
Као огањ кад букне.

Појеле деца јасне жеље
Топле као ветар у брези
Негде се истопе од кише
Или се претворе у слаткише.

Носе деца у венама својим
Веселост раздрагане игре
Открију срцима све слике света
Над дохватом идућег лета.

Блажо Стевановић

Наталија и Емилија Митић

ЧОВЕК САМО СРЦЕМ ДОБРО ВИДИ

- И увек ће те волети?
- Не - рече ружа - једног дана ћу увенути и онда ће престати да ми се диве.
- Баш чудно - рече Мали Принц - да си моја ружа, ја бих те волео и тада.

Понекад нас живот доведе у ситуације где нам је разум искључен, а очи затворене, и мислимо и видимо само срцем. За непуних месец дана пуних 13 година. Моји мама и тата често не виде ствари као ја. Ја знам да су и они били у мојим годинама и жао ми је што су одрасли. Пре неколико дана, шетајући са татом, на улазу једне зграде видела сам дивног белог пса, тужних очију. Мој тата је повикао да се померим од пса луталице који може да ме нападне. Ја знам да је пас само био жељан љубави, мало хране и породице која ће га пазити. Био је беспомоћан и гладан, а тата га је видео као опасност.

Када сам пре месец дана хтела да се поверим мами да ми је пажњу привукао један дечак из 8. разреда, она се насмејала и рекла да је низак, али она није знала да сваки пут када одем тужна у школу, тај низак дечак порасте у мојим очима до скоро два метра када га видим и на мом лицу се тада појави осмех којим зрачим цео дан.

Жао ми је што напуштен пас може да буде опасност, а не неко ко може да пружа љубав, жао ми је што неки мисле да особа која није висока није вредна сваког милиметра нечијег осмеха, жао ми је што ауто не може да буде лепе црвене боје, већ да би био леп мора да кошта неколико хиљада евра.

Желим да што дуже задржим у себи ово дете које види срцем и које може у најтмурнијем октобарском дану за себе и своје драге да направи неколико сати најлепшег дана априла.

Ката Трајковић VII/2

ДА ЛИ МОЖЕ ИЗ РАТА У ЉУБАВ?

Знате онај осећај када ... Сада ћу да вам испричам.

Сећам се тог дана, као да је јуче био, а да, и био је јуче, али нема везе, да испричам ја.

Сваки пут сам осетила нешто чудно у стомаку кад год бих видела Луку. Мислила сам да је то гађење јер Лука и ја нисмо баш у најбољим односима, али нешто је ту било другачије, много другачије. Сад, уместо оног љутог и тешког осећаја у стомаку, осетила сам се некако пуфнасто и мекано и тако голицаво да је то било врло пријатно, као да сам после тешког домаћег задатка појела своју омиљену чоколаду са кексом. Одједном, почео је да изгледа много другачије, некако лепше и није ми сметао његов будаласт осмех, већ ми је био толико симпатичан да ме је насмејао. Загледала сам се и његове очи више нису биле толико исколачене, већ су изгледале тако топло и меко као шоља топле чоколаде. У том тренутку сам се тргла и рекла себи: „Дуња, сети се свег оног чупања, задиркивања и лепљења папира на којима пише „шутни ме“, али то ми је сада изгледало као очајничко тражење пажње и као да му се, можда, мало бар на неки начин свиђам. Не, то просто не може бити. Како из рата у љубав и да ли могу толике свађе да пређу у симпатију? Ах, не знам, стварно не знам. Мислим да сам се заљубила, и то у највећег непријатеља.

Сећам се још док смо били мали, још док смо ишли у вртић, како ми је пунио косу и патике шљунком и како ми је поставио јаје на столицу и како ми је увек упропашћавао цртеже. Али сада мислим да је време да се закопају ратне секире, а можда, када прође неко време, питаћу га да ли му се свиђам. Отишла сам до њега и рекла му: „Лука, мислим да је време да прекинемо ову свађу, мислим да је доста и да је више глупо да се понашамо као деца. Имамо 13 година и стварно смо много детињастии. Па шта кажеш, мир?“ „Добро, мир, али...“, пољубио ме је у образ и отрчао доле. Потврдио је све моје сумње, свиђам му се. Нећу да лажем, много ми је драго и сама сам рекла да сам се заљубила, али хтела бих да допуним ону реченицу са почетка.

Да ли знате онај осећај кад нешто мрзите толико дуго и онда само схватите да сте одрасли и мало по мало се заљубите? Е, ја знам и то је најлепши могући осећај, али стварно, најлепши. Да ли може из рата у љубав, питате се?

Ја знам одговор. Може.

Дарија Арстић VII/3

КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ

Било је то једне ужасне ноћи
 Кад нико није био у тој моћи
 Да помогне детету малом
 У несвесном стању осталом.
 У невољи оно се нашло,
 Било је то мукотрпно и страшно.
 Једино ја сам имала моћ
 Да му улепшам ту ноћ
 И спасем живот један вредан.
 Крви је требало дати,
 зауврат херој постати.
 То дете сад велики човек је постало,
 У њему много врлина је опстало,
 Али највећа врлина је
 Да другима позајмљује
 Те чаробне капи што живот значе.

Маријана Павловић V/1

ПОСТОЈИ ЛИ?

Постоји ли лек против бола,
 против рата,
 туге,
 глади?
 Да постоји,
 на свету би било
 мање јади.
 Да ли је могуће
 остварити
 неостварене жеље деце?
 Створити летеће тањире среће
 и магичне оловке
 и роботе за ђаке
 мале и оне веће?
 Да ли постоји квочка
 која уместо јаја снесе
 бомбоне?
 И да ли може рак да сашије
 панталоне?
 Да ли постоје перике
 Против незнања,
 Које кад на главу ставиш,
 Одмах сазнаш, на пример,
 Колико на свету има
 лековитих бања?
 Свако ће вам
 Потврдан одговор дати
 Ако у машту сврати!

Милица Цветковић VII/3

ВРЕМЕ РАЂА БОРЦЕ

Цареваше некад незнање и беда,
Цареваше некад док не беше њега!
Али време рађа јунаке,
Јунаке и учењаке,
Време рађа људе праве,
Људе попут Светог Саве!
Време рађа храбре борце,
Да од вере дижу дворце,
У дворцима данас ђаци славе,
И иду путем Светог Саве!
Цареваше некад незнање и беда,
Цареваше некад – данас слика бледа,
Ко не види, нека погледа
Ову златну децу, ђаке првог реда!

Дамљан Секулић IV/2

КРВ ЖИВОТ ЗНАЧИ

Крв - течност која
Живот значи.
Немаш је довољно?
Не брини, не плачи
Неко ће ти помоћи

Будите јунаци
Девојке и момци
Помозите да
Победи у својој
Животној бици

Учините добро дело
Да његово лице
Више не буде
бело

Својом хуманошћу
срећу у очајнику
Пробудите
Да се животу радује
Омогућите

Крв у нашем телу
Без разлога не борави
То не сме нико да
Заборави

Ђорђе Марић IV/2

Дајмо крв, јер крв живот значи
Сви дајмо крв, јер заједно смо јачи.
Дајмо крв уз одлуку смелу
Јер тако ћемо спасити планету целу
Дајмо крв, јер крв живот значи
И на крају крајева, сви смо освајачи

Дамљан Секулић IV/2

МАЛО ЛИ ЈЕ ТАКИЈЕХ ЈУНАКА

Често, веома често док тонем у свет прошлости, он се јавља са осећањем незаборава, грли ме својим рукама немирним као лишће и гране младости. Његово биће крије снагу и велике тренутке борбе против Турака. Прича о њему је прича о хероју, прича о човеку који је волео све оно што је било лепо и достојно човека, правог човека, а мрзео све оно што тежи његовом уништењу.

Чини ми се да га и сад видим, да гледам његове црне очи са девојачким дугим трепавицама испод извијених обрва, његову црну таласасту косу, његове бркове који утерују страх Турцима, његово лице, енергично, као у камену извајано, да и сада видим њега, најлепшег представника оних сиромашних и нејаких људи; њега, пламену варницу несаломљиве енергије и храбрости; њега, Марка Краљевића. И волим га. Волим га зато што је био храбар, зато што је био неустрашив, зато што је био праведан и родољубив. Волим га зато што је био прави човек, зато што могу да се поносим њиме, јер је он Марко из породице Мрњавчевић. Нећу да причам ни о Марку најбољем мачеваоцу, ни о Марку најбољем стрелцу, већ о Марку коњанику на Шарцу, о Марку човеку. Био је човек и то је била његова највећа врлина. Човек, како то гордо звучи. Он је волео своју земљу, али изнад свега волео је правду и слободу. Када су Турци напали Влашку, Власи су победили, али је Краљевић Марко погинуо на Ровинама. Желео је да његови хришћани победе и жеља му се испунила. Умро је онако како умиру хероји, херојском смрћу. Његове црне очи су биле срећне, у њима није буктао онај немир као током битке. Његове усне биле су бледе и затворене, његову косу мрсио је ветар. Једна рука лежала је на рани, а друга испружена негде високо. Олуја беше нестала, сијало је сунце, дисала земља, блистала трава у брилијантима кише, очи су сијале осветничким пламеном... Шарац је био на самрти, покорен, полумртав, туга га је докрајчила за својим господарем. Било је јутро и од сунчевог рађања реке на небу биле су црвене као она крв што је шикљала у Влашкој.

Мало је такијех као што Марко Краљевић беше, он се не сме поредити ни са једним Турчином, бегом или султаном. Он је Мрњавчевић, један јунак српски, један краљ македонски. И зато кажем, мало је такијех јунака.

Милица Цветковић VII/3

МОЈА ЗЕМЉА У МОМ СРЦУ

Многи песници пишу о љубави према својој земљи. Сетимо се Милана Ракића, Ђуре Јакшића, Алексе Шантића... Они нас уче да нема љубави према својој земљи без доброг познавања њене историје.

Питам се, да ли ми волимо своју земљу ако историју својих предака још нисмо научили? Да ли ја представљам особу која воли своју отаџбину? Особу којој љубав према земљи испуњава срце искреним осећањима? Да, мени је моја Србија у срцу.

Како могу да не волим та зелена и плодна поља, те шуме, реке и равнице? Могу ли да не волим татине трешње, дуње, тује са којима сам заједно расла?

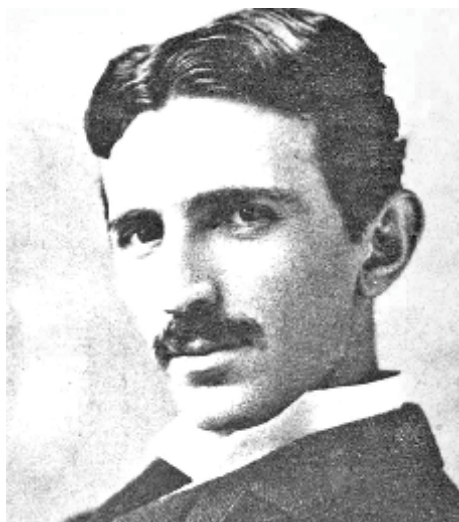
Иако не наилазим често на насмејана лица, мени су ипак драги ти људи које сусрећам, другови и другарице са којима се играм још од малена. Драги су ми градови, манастири, бање...Многи из већих земаља чули су за моју малу Србију. Дођу да уживају у лепотама Златибора, Дрине, Увца...Чули су за Гучу, Егзит...За њих је моја земља мала, а за мене велика, лепа, најлепша! Неки моји рођаци који су отишли у другу државу сада се враћају да старост проведу ту где су рођени. Као и мени, и њима је ова мала земља у срцу. Људи који су остали у туђини чувају тамо нашу културу и обичаје.

Не знам да ли ће ми ова земља, коју држим у срцу и којој дарујем љубав, дати могућност да радим и безбедно живим у њој. Не бих желела да је због тога напустим и одем.

За сада, ма каква ова земља била, мени је драга и носићу је увек у свом срцу.

Стефана Ковачевић VII/2

НИКОЛА ТЕСЛА - ЧАРОБЊАК СВЕТЛОСТИ

Једне олујне јулске ноћи у Лици, у селу Смиљан, родио се Никола Тесла, „дете грома“. Имао је брата Данета, сестре Ангелину, Милку и Марију. Дане је преминуо у петнаестој години када је пао са коња. Никола је тада осећао кривицу јер је присуствовао том догађају. Недуго после тога преселио се у Госпић, где је наставио школовање.

Отац му је био свештеник и писац. Био је брижан, добар и интеллигентан. Још у првим годинама Николиног живота приметио је да он има неки посебан дар. Учио га је да јача и развија меморију. Вежбали су погађање туђих мисли, понављање дугих реченица, рачунање напамет. Захваљујући томе, дечак је показао велику способност брзог размишљања, концентрације и проналажења решења у тешким ситуацијама. Много је волео да чита и учи стране језике.

Николина мајка није била образована, али је имала врло спретне руке. Све што је могла да види очима, рукама је умела да направи. Сину је исплела личку торбицу, са којом је испратио гимназију, а која га је касније пратила као амајлија. Никола је са мајком имао однос пун љубави и поштовања. Брат и он волели су да слушају њене народне песме и приче. Када је одрастао, Тесла јој је стално писао. Писао јој је о томе како се осећа и како му пролазе дани.

Нажалост, она није прочитала сва писма јер је у међувремену преминула.

Главну улогу у одрастању Николе Тесле имале су животиње којима је био окружен. Обожавао је коње, птице, а нарочито голубове. Од свих домаћих животиња мачак му је био најомиљенији. Једне хладне зимске ноћи, док је седео крај топле пећи, мазио је мачка и том приликом између сопствених прстију и мачкових леђа осетио је пуцкетање искри. То је изазвало велико чуђење и знатижељу код Николе. Ово запажање навело га је да размишља о природи. Питао се да ли је природа једна „огромна електрична мачка“.

На летњем распусту, када је завршио студије, разболео се од колере. У то време била је то опака болест и често је људима одузимала животе. Отац је стално покушавао да га развесели. Једном приликом Никола му је рекао да ће му опоравак можда бити бржи ако упише техничку школу. Отац му је зато обећао најбољу школу. Заиста, после тога наступио је брз опоравак. Тесла је 1875. године уписао Вишу техничку школу у Грацу. Уложио је велики труд како би уверио оца да није погрешно што га је пустио да се посвети ономе што воли. Али отац је био незаинтересован за његове напоре. То је готово убило Николину амбицију. Касније је сазнао за писма професора и оца, у којима професори моле његовог оца да га испише из школе како се не би убио од прековременог рада.

На студијама у Грацу родила му се идеја о стварању обртног магнетног поља. Један од професора, који је чуо његову идеју, уопште није веровао да ће му овај пројекат успети. Прво намештење добио је 1878. године када је почео да ради као помоћни инжењер у Марибору. Исте године преминуо му је отац, а како би испунио очеву жељу, две године касније завршио је факултет. 1882. године у Централном телефонском уреду уследио је изум обртног магнетног поља, да би много година касније, у Паризу 1960. године, јединица за јачину магнетног поља добила његово име.

Где год се Тесла налазио, никада није заборавио своје порекло. Волео је своју домовину. Једном је рекао: „Ако будем имао среће да остварим барем неке од својих идеја, то ће бити добротинство за цело човечанство. Ако се те моје наде испуне, најслађа мисао биће ми да је то дело једног Србина.“ Његови најпознатији изуми јесу: Теслин трансформатор, индукциони мотор, теледириговани чамац, бјечки пренос електричне енергије. Измислио је и наизменичну струју. Овај научник направио је велики научни помак за човечанство.

Никола Тесла није био много друштвен, бирао је пријатеље. Познато је његово пријатељство са Марком Твенем које је трајало скоро двадесет година. Докази о њиховом пријатељству у виду писама, две кратке поруке и позивнице чувају се у музеју „Никола Тесла“. Искрено пријатељство и дубоко поштовање двојице пријатеља исказивало се у сваком заједничком тренутку. Тесла је такође био врло добар пријатељ са Лазом Костићем. Лаза је био ожењен Јулијом Паланачки, но није био срећан у том браку. Волео је Ленку Дунђерски, али је знао да је та љубав немогућа. Помислио је да је само Тесла довољно добар мушкарац за њу. Девојка је била богата и лепа. Лаза је о њој причао све најлепше како би је на што бољи начин представио Николи, али он није показивао интересовање за њу. Заправо, он уопште није желео да се икада жени. Рекао је Костићу да је то зато што свећа не може горети са оба краја. Тиме је хтео да каже да нико не може уједно бити и успешан научник и добар муж.

Тесла је умро у Америци, у осамдесет седмој години, сиромашан и заборављен. Одмах после смрти, у собу су му ушли људи из FBI и узели све његове нацрте. Као да је знао шта ће се десити, Тесла је једном приликом рекао: „Није ми жао што су кради моје идеје, жао ми је што нису имали своје.“

Данас се у свету име Николе Тесле изговара гласно, са пуно поштовања, што овај геније и заслужује, јер његова светлост обасјава сваки кутак ове планете.

Лана Перић VII/1

ИСПРАЋАМО ОСМАКЕ

У сусрет великим животним одлукама

Крај маја означио је завршетак основног образовања за ученике осмог разреда, који ће већ средином јуна полагасти први велики испит, после кога ће усмерити своје даље школовање. Средином маја разговарали смо са појединим ученицима о њиховим утисцима и постигнућима на недавно одржаном пробном завршном тесту, као и о припремама за завршни тест. Такође, упитали смо их које су њихове жеље када је у питању упис у средњу школу. Рекло би се да предстојеће обавезе и одлуке не уносе немир и не ремете пролећно расположење наших осмака.

Татјана Стојковић VIII/4: Тест из српског језика је био лак, док је математика била тежа. Верујем да бих имала више поена да нисам непромишљено правила неке грешке. Мислим да је комбиновани тест био најтежи. Припремала сам се дан - два пред пробни тест. Покушаћу да упишем економску школу.

Стефан Анђелковић VIII/2: Добро сам урадио пробни пријемни. Планирам да упишем медицинску школу у Смедеревској Паланци. У протекла два месеца сам се припремао и није ми потребна додатна приватна помоћ у учењу.

Никола Димитријевић VIII/3: За пријемни испит спремам се тако што вежбавам свирање хармонике јер планирам да упишем средњу музичку школу у Крагујевцу. Пријемни ћу полагасти два дана. Првог дана полажем свирање хармонике, а другог солфеђо и теорију. Радио сам пробни тест и нешто боље сам урадио тест из математике него тест из српског.

Милица Девић VIII/2: Нисам задовољна како сам урадила пробни тест с обзиром на то да се припремам од фебруара. Направила сам грешку јер сам занемарила лаке задатке трудећи се да урадим оне сложеније. То искуство ми помаже да будем опрезнија када будем радила завршни тест. Планирала сам да упишем медицинску школу у Крагујевцу, али сам после разговора са родитељима схватила да би то за њих био велики издатак и да ту исту школу могу уписати и у Смедеревској Паланци.

Ђорђе Аврамовић VIII/1: Спремам се за завршни испит тако што с времена на време радим задатке и тестове. Често питам наставнике да ми објасне оно што не разумем. Двоумим се између уписивања гимназије и техничке школе, али ми је најбитније да буде четворогодишња школа како бих касније уписао ДИФ.

Огњен Николић VIII/2: Најмање се бојим комбинованог теста јер сам ишао на такмичења из скоро свих предмета који су овим испитом обухваћени. Уосталом, ја сам човек природних наука. Надам се да ћу уписати гимназију, општи смер.

Ивана Гајић VIII/4: Иако сам се трудила, нисам задовољна резултатима са пробног теста, пошто се већ два месеца спремам на приватним часовима. Мислим да се нисам добро снашла иако су на тесту биле области које сам прелазила са наставницима. Желим да упишем физиотерапеутску школу у Крагујевцу.

Јована Јеремић VIII/3: Многи од нас нису пажљиво читали текстове задатака, зато мислим да треба да будемо опрезнији на завршном тесту. Већ у марту сам почела са припремом за завршни испит тако што викендом одлазим на приватне часове из српског и математике. Жеља ми је да упишем медицинску школу у Београду, смер лабораторијски техничар.

Петра Стојиловић VIII/2: Желим да упишем Филолошку гимназију у Београду зато што не волим природне науке. Пријемни за ту школу је нешто другачији од уобичајеног зато што се полаже српски језик и изабрани страни језик. Српски језик сам на пробном тесту урадила добро, али математику лоше.

Андрија Ђорић VIII/1: Још нисам сазнао резултате са пробног завршног теста. Спремам се за пријемни тако што увежбавам задатке, поготову оне које нисам урадио на пробном тесту. Имам у плану да упишем угоститељску школу у Великој Плани.

Ана Гавриловић VIII/3: Нисам се спремила за тај тест, али планирам да ускоро започнем са озбиљним учењем. Не планирам да за обнављање градива узимам старе свеске јер мислим да од тога нема много користи. Жеља ми је да упишем смер фармацеутски техничар у Београду.

Андријана Грковић VIII/4: Нисам задовољна како сам урадила пробни тест, чак мислим да сам га урадила врло лоше. Пред тест нисам учила и нисам се спремила, али сам решила да ускоро започнем са решавањем задатака из збирке. Искрено, мислим да ћу најозбиљније радити тек пред пријемни. Жеља ми је да упишем смер финансијски администратор.

Емилија Митић VIII/4: За пробни тест сам се спремила само два дана. Волела бих да завршни тест у јуну буде исто лак као што је био пробни. Математику темељније вежбавам и обнављам од почетка другог полугодишта. Желим да упишем гимназију.

Владан Рибаћ VIII/3: За моја очекивања, урадио сам веома добро пробни тест. Увек се нађе времена за припрему завршног испита. Више учим српски него математику. Желим да упишем смер туристички техничар у Великој Плани, али ако у томе не успем уписаћу смер машинбравар.

Михајло Младеновић VIII/4: Нисам се спремао за пробни тест, али ипак сам очекивао да ћу имати бољи резултат. Правио сам баналне грешке. Планирам да се самостално спремам за завршни тест и жеља ми је да упишем електротехничку школу у Београду.

ЗАШТО КАЖЕМО?

Крокодилске сузе

Каже се када се неко претвара да је жалостан и несрећан. Тако кажемо зато што крокодил заиста понекад плаче, али не од туге, већ је то рефлексна радња коју чини кад прождире жртву.

Лабудова песма

Последњи, опроштајни рад или дело. Употребљава се да означи последње дело неког ствараоца, али и у другом контексту. На пример, „Лабудова песма неуморног ћире“ - наслов је у штампи о последњој возњи воза на парни погон. Израз је веома стар. Потиче још из античког времена. Грци и Римљани су веровали да лабудови пред смрт испуштају необично лепе гласове који подсећају на лепу мелодичну песму.

Добити корпу

Каже се када је неко одбијен, а израз вероватно потиче из немачког језика. Einen Korb bekommen значи управо то - одбити некога. Претпоставља се да су код нас тај израз донели студенти који су се школовали у Немачкој.

Ахилова пета

Означава нечију слабу тачку, слабост или рањиво место. Долази нам од Ахила, грчког јунака који је, по легенди, имао само једну слабу тачку, баш пету. Наводно га је мајка урањала у воду реке Стикс да би постао отпоран и нерањив, али једино место које је остајало ненаквашено овом чаробном водом била је пета.

Жута штампа

Врста новина и часописа који доносе непроверене, сензационалне и често нетачне вести трудећи се да на тај начин привуку читаоце. Термин потиче из времена медијске борбе у Њујорку давне 1985. када се у једном тадашњем листу појављивао стрип чији је главни јунак био косооки дечак у жутој мајици. Овај стрип је био пун неукуса, увреда и баналности па се жута боја почела везивати за све новинске чланке са фриволним (неукусним и испразним) садржајима.

Ремек-дело

Дело посебне, огромне вредности. Користи се да опише врхунска, најчешће уметничка дела. Ремек је мађарска реч и значи: нешто изванредно, истински добро, мајсторски урађено.

Плава крв

Овај израз у многим језицима означава припадност аристократији, племству или краљевској фамилији. У време док су тамнопути Маори владали Шпанијом, чланови старих шпанских породица са поносом су истицали како њихова крв нема „стране примесе“, већ је чиста и плава. Вероватно отуда што су им вене биле уочљиво плаве.

Пирова победа

Израз обично означава сумњиви успех који је више пораз него победа. Након битке код Аускула (279. год.) и сумњиве победе, у којој је епирски краљ претрпео огромне губитке, када су ласкавци почели да славе тријумф и честитају, краљ Пир је, наводно, рекао: „Још једна оваква победа и ми смо пропали“.

ВИЦЕВИ И ЗАГОНЕТКЕ

Каже отац Пери:

- Перо, дај ми ђачку књижицу.
- Не могу, позајмио сам је Јовану да уплаши родитеље.

-Тата, данас сам једино ја подигао руку када је учитељица поставила питање.

- А које је било питање?
- Па... ко је разбио прозор?

Каже мајка Перици:

- Сине, хајде мало учи, остави тај телеофон.
- Али мама, знам све.
- Добро, кажи ми онда, како се зове кула у Паризу.
- Ајфонова кула, одговори Перица

РИТАМ ШКОЛЕ

НЕОБИЧНИ УМЕТНИЦИ

Италијански сликар Ђузепе Арчимболдо (1527-1593) познат је по својим необичним портретима које је сликао користећи плодове природе. Био је технички савршен сликар оригиналног маниристичког стила. Најпознатији су његови фантастични портрети и персонификације годишњих доба, састављени од цвећа, воћа, поврћа, грана, лишћа или књига. На слици је приказан портрет краља Рудолфа II.